

ÎNCHEIERE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Pavel Gavrilan

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pavel Gavrilan împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la constatarea ilegalității răspunsului, recalcularea, stabilirea și achitarea pensiei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Pavel Gavrilan, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 septembrie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 23 martie 2016, Pavel Gavrilan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Vasile Angheluța cu privire la constatarea ilegalității răspunsului, recalcularea, stabilirea și achitarea pensiei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 1 noiembrie 1979, a fost angajat în funcția de șef adjunct al Secției tehnico-operative independente, din cadrul organelor afacerilor interne, iar la 17 februarie 1981, odată cu crearea Secției de comunicații, a fost numit șef al acesteia și a deținut funcția dată până la ieșirea la pensie la 3 august 1992.

Menționează că prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 048 din 30 decembrie 1990 a fost stabilită grila de salarizare comună pentru șefii de secții independente și șefii de direcții, astfel încât la momentul pensionării sale, pensia i-a fost stabilită conform grilei de salarizare la nivel de șef de direcție.

Indică că ulterior, din motive necunoscute, i-a fost micșorată grila de salarizare, fiind invocat ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 021 din 10 iunie 1993.

Relevă că la 19 februarie 2016, a depus o cerere prealabilă către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, iar prin răspunsul Direcției generale resurse umane a Ministerului Afacerilor Interne nr. 10/M-132/16 din 17 martie 2016, a fost informat că petiția adresată a doua oară, care nu conține argumente sau informații noi, nu se reexaminează.

Consideră răspunsul Direcției generale resurse umane a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 10/M-132/16 din 17 martie 2016 ca neîntemeiat și ilegal, deoarece dânsul nu s-a adresat niciodată cu o cerere similară, cu cerințe și temeuri de drept similare în adresa Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Susține că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 octombrie 2012, instanța de judecată s-a expus asupra altor cerințe înaintate de el, și anume asupra solicitării de a obliga Ministerul Afacerilor Interne la majorarea plății pensiei, echivalarea funcției deținute la nivel de aparat central și încasarea prejudiciului material și moral, pe când în cererea prealabilă din 19 februarie 2016 dânsul a înaintat pretenții diferite și anume cu privire la constatarea faptului că Secția telecomunicații a Departamentului serviciilor de asigurare al Ministerului Afacerilor Interne avea statut de secție de sine stătătoare, la nivel de direcție, care se subordona direct conducătorului Ministerului Afacerilor Interne, calcularea, stabilirea și achitarea pensiei lui din funcția de șef al Secției telecomunicații a Departamentului serviciilor de asigurare al Ministerului Afacerilor Interne, ca fiind o secție de sine stătătoare, la nivel de direcție.

Consideră că schimbarea grilei de salarizare la recalcularea pensiei este nejustificată, neîntemeiată și ilegală, fiindcă în speță urma a fi aplicat ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 048 din 30 decembrie 1990 și ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 02 din 28 ianuarie 1992, în vigoare la momentul pensionării sale.

Remarcă că potrivit prevederilor art. 44 alin. (1) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993 și în sensul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, pensia pentru persoanele din corpul de comandă a organelor afacerilor interne se calculează din solda acestora, din ultima funcție deținută în ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii.

Subliniază că în cazul modificării legislației în vederea calculării pensiei, grila de salarizare stabilită la data pensionării nu mai poate fi schimbată.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 16 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea ilegalității refuzului Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 10/M-132/16 din 17 martie 2016 de a examina cererea lui prealabilă nr. M-A/p-378/16 din 19 februarie 2016, constatarea faptului că la 3 august 1992, la momentul ieșirii lui la pensie, Secția telecomunicații a Departamentului serviciilor de asigurare al Ministerului Afacerilor Interne avea statut de secție de sine stătătoare, la nivel de direcție, care se subordona direct conducătorului Ministerului Afacerilor Interne, recalcularea, stabilirea și achitarea pensiei lui din funcția de șef al Secției telecomunicații a

Departamentului serviciilor de asigurare al Ministerului Afacerilor Interne, ca fiind o secție de sine stătătoare, la nivel de direcție.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 septembrie 2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, a fost respins apelul declarat de Pavel Gavrilan, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 septembrie 2016.

La 21 august 2017, Pavel Gavrilan a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei recurate, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că dânsul a fost eliberat din funcția de șef al Secției telecomunicații a Departamentului serviciilor de asigurare al Ministerului Afacerilor Interne.

Dat fiind faptul că Secția telecomunicații a Departamentului serviciilor de asigurare al Ministerului Afacerilor Interne făcea parte din Aparatul Central al Ministerului Afacerilor Interne, în conformitate cu ordinul Ministerului Afacerilor Interne al RSSM nr. 048 din 30 decembrie 1990, se subordona direct conducerii Ministerului Afacerilor Interne.

Menționează că Secția telecomunicații avea statut de secție de sine stătătoare/independentă.

Indică că potrivit ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 021 din 10 iunie 1993, când deja dânsul era pensionat, s-au stabilit coeficienții tarifari la toate funcțiile, astfel pentru șefii de direcții a fost stabilit coeficientul 11,00, iar șefilor de secții din componența direcțiilor coeficientul 9,5.

Explică că dânsului i-a fost stabilit coeficientul 9,5, prin ce consideră că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (3) CPC, deoarece a ieșit la pensie, cu o pensie tarifară egală cu cel al șefilor de direcții.

La 21 august 2017, Pavel Gavrilan a mai depus un recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca neîntemeiate.

Menționează că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu s-au expus și nu au aplicat prevederile pct. 1 din ordinul Ministerului Afacerilor Interne al RSSM nr. 048 din 30 decembrie 1990, prevederile statelor de personal, aprobate prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne al RSSM nr. 048 din 30 decembrie 1990, pct. 2 al Graficului de executare al ordinului Ministerului Afacerilor Interne al RSSM nr. 048 din 30 decembrie 1990 și anexei nr. 1 la ordinul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 02 din 21 ianuarie 1992, deși urmau a fi aplicate.

Relevă că, deși instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au reținut prevederile art. 44 alin. (1) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne

nr. 1544 din 23 iunie 1993, conform cărora pensia pentru persoanele din corpul de comandă a organelor afacerilor interne se calculează din solda acestora, din ultima funcție deținută în ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii, acestea eronat au determinat statutul funcției deținute de către el la data pensionării.

Consideră eronate concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare precum că dânsul s-a pensionat din funcția de șef al Secției telecomunicații, care făcea parte din Departamentul serviciilor de asigurare și nu direct din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, și că astfel nu putea să aibă statut de secție de sine stătătoare.

Indică că potrivit pct. 1 din ordinul Ministerului Afacerilor Interne al RSSM nr. 048 din 30 decembrie 1990, Ministerul Afacerilor Interne al RSSM a fost reorganizat și au fost create departamentele: resurselor umane, urmărire penală, trupelor interne de poliție și serviciilor de asigurare.

Subliniază că potrivit statelor de personal, aprobate prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne al RSSM nr. 048 din 30 decembrie 1990, direcțiile, secțiile la nivel de direcții, secțiile din cadrul direcțiilor, serviciile și posturile etc., făceau parte din cadrul departamentelor.

Menționează că reieșind din prevederile pct. 2 al Graficului de executare al ordinului Ministerului Afacerilor Interne al RSSM nr. 048 din 30 decembrie 1990, unde este indicat cu titlu de sarcină „De identificat și numit candidații la funcțiile de șefi ai direcțiilor și secțiilor de sine stătătoare ale tuturor departamentelor”, consideră că secțiile de sine stătătoare fac parte din departamente.

Insistă că la data pensionării lui, guvernau prevederile ordinului Ministerului Afacerilor Interne al RSSM nr. 048 din 30 decembrie 1990, privind aprobarea organigramei, statelor de personal și grilei de salarizare și a ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 02 din 21 ianuarie 1992 privind aprobarea grilei de salarizarea a angajaților organelor afacerilor interne, care fac distincția dintre funcția de șef al secției din cadrul direcției și șef al secției din cadrul departamentului.

Consideră că deși dânsul a ieșit la pensie din funcția de șef al secției din cadrul departamentului, contrar prevederilor art. 44 alin. (1) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, i se achită pensia din funcția de șef al secției din cadrul direcției.

Relevă că potrivit ordinului Ministerului Afacerilor Interne al RSSM nr. 048 din 30 decembrie 1990, șefii de direcții și secții de sine stătătoare/independente aveau salariu de funcție 390-440 ruble rusești, grilă de salarizare după care era salarizat dânsul. Totodată, șefii de secții din cadrul direcției aveau salariu de funcție 370-420 ruble rusești.

Notează că ordinul Ministerului Afacerilor Interne al RSSM nr. 048 din 30 decembrie 1990, face delimitare dintre funcția de șef de secție din cadrul direcției, care se subordonează și raportează nemijlocit șefului direcției și funcția de șef de secție, care se subordonează și raportează direct conducerii Ministerului Afacerilor Interne, care s-a supranumit secție de sine stătătoare/independentă.

Mai explică că potrivit anexei nr. 01 la ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 02 din 21 ianuarie 1992, șefii de secție din cadrul direcției erau salariați cu grila de salarizare 2600-3200 ruble rusești, iar șefii de secție din cadrul departamentului, care erau egalați cu șefii adjuncți de departament, șefii de direcții de sine stătătoare și ajutorul ministrului, erau salariați cu grila de salarizare 3000-3600 ruble rusești.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 27 iunie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 76 vol. I), careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursurile împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Pavel Gavrilan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de Pavel Gavrilan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Pavel Gavrilan ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de Pavel Gavrilan se consideră inadmisibile.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță